

non manducat. Qui fugit molam, fugit farinam; qui fugit
 laborem, et industriam, non fructur ex aluaculis; qui au-
 tem et aiunt, esse vult, nuca frangat, oportet. Optimum
 aiunt obsonium esse laborem praebitum; laborandum enim
 in iuventute, quo praebitum suppetat melius, et commodius
 vineandi facultas. Porro non inique comparatum est, et de
 pides, et veteranos in summa ignominiam, atque paupertate,
 tam incurrant, donec autem pueros et laboribus intenti, atque
 industriam autoritatem, gloriam, atque divitias consequantur;
 haec virtutis premia, illa detestabilis ignominia sunt praebita.
 In eadem enim qui in certaminibus Olympicis non
 fortiter pugnant nullis afficiuntur honoribus, et agrico-
 la torquentes otio, et arvi inculta relinquentes nil praeter
 mendaciam consequuntur, ita desides, et ignavi bonis, opibusque
 omnibus destituuntur, nam si quis apes eo quod aulecata sint
 pati velit, is ne melle et quae optat, fructur.
 In quibus labor nullus, industria nulla, et nulla, ut dicitur cura
 est, nec sibi, nec alijs profuit: tempus ipsam rem se pretiosissima
 somno, et inertia transigunt, quo nequius, aut selesius in
 saecula esse nihil potest, nam desides ignavi, et opitantes
 an non beluis, ac pecudibus similiores sunt, quam hominibus?
 neque enim vivunt, sed spiritum plum modo tradunt. Otium
 enim sine literis mors est, et vini hominis cultura. Pro,
 vime agnationis patet otium, et vitium, nullam enim malitiam
 docuit otiositas, et rebus mater nugarum, et omnium vir-
 tutum nocera esse diu popit; nullus fructus otij est, sed
 vitium semper maximum. Otium res vasa omnia disci-
 plina inimicissima est, et non tantum non invenit nos,